

Copacul înflorit

Ina M.

O,splendoare de lumină,
Numai tu ai marea vină
C-am ajuns să mă desprind
De pământ și să depind
De parfumul tău în gânduri
Și comori să pun în rânduri!

Aș alege dintre toate
Doar petalele mai coapte
Și aș face un covor
Sub un obosit picior,
Poate și o frunză verde
Să-l ajut pe cel ce pierde!

Însetat de-al tău miros,
Las întreaga lume jos
Și mă-nalț spre-a ta comoară
Să vindec (a câta oară?)
Dor de viață ce-nfloarește
Inima ce-mbătrânește!

Vântul zilelor anoste
Ochilor deschid ferestre
Prin care lumina florii
Intră-n gânduri și splendorii
Pomului din primăvară
Îi ninge petale-n seară.

Alb mi-e creștetul cu visuri...
Simt, copac, cum te cutremuri
Căci sub tine, în smaraldul
Ierbii fragede e caldul
Suflet ce așteaptă ploaia
Ca să-i mistuie văpaia
De dorul iubirii noastre.
Fă-mi, copac, din flori o luntre
Să vâslesc prin poezie...
Chiar de viața mi-e târzie!